

Danskt och Svenskt.

Det var många som reste till Danmark på 1800-talet. Min faromästare hade arbetat på en möbelsverkstad i Köpenhamn i tolv år. Då färlingarna hade utlärt skulle de ju ut i praktiseru vidare, så blev det en resa till Köpenhamn. Där var gott om arbete i alla yrken, och så fick de lite mera betalt än här hemma. I Malmö hade vi i början av 90-talet 12 kr i veckan, sen bildades fackföreningen, så blev det 17 kr i veckan, men i Köpenhamn 18 kr dessutom akord, detta var i möbelsnickaryrket, också var posten billigare men logiet lite dyrare. I fråga om yrkesriklighet var nog danskarna något före än svensarna, det kom sig väl av att i Köpenhamn bodde mera rikt folk som beställde mera fina och dyrbara möbler än i Tilles exempel Malmö.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 84.

1

De flesta reste tillbaka efter någon tid,
men några stannade kvar, som lig för alltid,
de som gifte sig med danska flickor bosatta
sig naturligtvis i Danmark. Härifrån är två
skäddare och en skornakare som bedrivit sitt
yrke under hela sin tid. För den tiden var det
många svenska mästare som hade egen verkstad
i Köpenhamn. Svenska och danska arbetare
kom bra överens, deremot tyckte inte danska
na om tyskarna, de hade ju nyligen varit
i krig med varan, det var många invalider som
gick omkring på gatorna och spelade passiv
somliga hade mistat en arm en annan ett
ben. Förbindelser mellan danska och
svenska fiskare har varit mest varit när
de skulle smygta, då blev det kuffert
mellan fiskeläger, det var kuffert yritt rök
tobak. Resande mellan svenska och danska städer

vilde gärna lura tanken om de kunde, en flaska
brännvin, eller en låda cigarrer var ju så
billigt i Danmark. Om de också lade av flaskan
och tog cigarrerna i en påse, så blev det 2000
vin och 1000 cigarrer. Min farbror i Malmö
brukade gå ner till rista båten från Köpenhamn
om tisdagskvällen, för att köpa sig en flaska
dansk brännvin. Det danska brännvinet var
ej mer än halvt så dyrt som det var i Sverige.
Min far har berättat om en smuggling det var
på 60-talet, det var köpmän i Malmö
som skulle smuggla in kaffe. Köpmännen
hade lejt en del bönder som skulle hämta
kaffesäckarna nere vid Smugg. skutan
Låg ute på ön och fiskarna vadde i sand med
säckarna, så skulle bönderna köra hem och lämna
ma kaffet, det gick till börja med men så fick
tullnsoken bud på poliser som stoppa och granska

Det var en bonde i Fru Håstad som fick
bestas på två av sina bästa hästar. En annan
gång var det smuggling av lin, det ^{sick} hättu
ty när smugglarna både fött från hären
som den kallades på skänka, så kunde inte
tullarna ta dem i från dem ty de hade själva
och så av samma sort. Men de som hade
smugglat både de och deras barn kallades
för härestücktet i många år.

Swenkar som hade varit i Danmark någon tid
och hade hört det danska språket fortsatt
med det samma sen de kom hem igen
så fick de namn som, Jurdansk, danska
Larran. Några olikheter på matlagning
och bakning fanns vil och danskarna äro
kända för sitt smärbrä sina pannkaker
och äblerkivor, de hade en slags rårkorvar
som de kallade skänrackor.

Mejeriförningarna och Slakteriförningarna har
nog varit färdiga i Danmark. Det var på 70-talet
som de började med enskilda mejerier och på
90-talet blev det andelsmejerier. Andelslakterierna
kom till lite senare. Den första disponenten
i Trelleborgs svinlaktteri var från Danmark.
Däremot är rockerlitrådningen med den fabriken
från Tyskland, det var ju tyskar som
byggde de första rockerfabrikerna men det
var ju ett annat kapital. Då man kom
till Hörsinhamn som grävt och man fått arbeta
och logi, skulle man gå till poliskontoret och
begära upphållsbok och visa sitt grävtbetyg
sen blev man inskriven i upphållsboken, läng
eller kort ljus eller märke osv boken skulle
man ha till man skulle resa från Danmark
då skulle man lämna den där man fått den
och säga ifrån att nu reser jag igen.

Jag skall nu till sist bara berätta en händelse från 1800-talet, årtal som jag ej riktigt minns, men det var en mycket stark vinter som 1808. Här var en arrendebonde i Bärning som hade en dotter i Höjenshamm. Hon hade skrivit hem till sin far att de hade insett att elda med Gå-hät kan skarska sina hästar och hastade ett par Torr bakverk på sissa kärl, så körde han först till Matnö och sen över isen till Höjenshamm att han var välkommen kan man lätt förstå det var en resa på en 6 mil i snö och is en bra prestation. Dagen efter körde mannen hem igen. Hans son har berättat händelsen så den är sann. Lönerna som kom till Danmark behandlades väl, likaså dansarna i Sverige. Det hände väl ibland att de gav varandra lite speglar, men det var väl inte så många